

Parlar català a Europa

“La llengua és l'ànima d'un país i mereix moltes atencions”, va dir l'escriptora catalana Mercè Rodoreda. Ho deia amb tota l'estima per la llengua catalana, el pilar bàsic del nostre país, Catalunya, que ens vertebra i ens cohesiona. Una llengua que ens defineix com a europeus, com totes les llengües romàniques. Una llengua mil·lenària, que contribueix a enriquir la diversitat cultural i lingüística d'Europa i que lluny de ser minoritària, manté tota la vitalitat i esdevé una de les 15 llengües oficials més parlades al continent.

El català, com totes les llengües, mereix moltes atencions. Pel Govern de Catalunya la defensa, la promoció i la plena normalització de la llengua és una prioritat absoluta i per això fa anys que reclamem el que el proper dia 19 de setembre debatrà el Consell d'Afers Generals de la Unió Europea: que el català esdevingui també llengua oficial de la Unió Europea. Una decisió que els 27 estats membres han de prendre per unanimitat.

Per a Europa, i per a la societat catalana, aquesta és una gran oportunitat per corregir la greu anomalia històrica que representa que milions de ciutadans europeus encara no tinguin a dia d'avui garantits els seus drets lingüístics en termes d'igualtat amb la immensa majoria de la ciutadania europea.

Des de Catalunya som conscients que aquesta oportunitat pot ser vista amb desconfiança des d'alguns indrets d'Europa. Però els catalans no reivindicuem un tracte de favor, sinó simplement la igualtat lingüística. Som Europa i creiem en Europa. I només demanem poder parlar amb Europa com ho fan gairebé tots els nostres conciutadans, en la nostra llengua.

A Catalunya hem patit durant segles els efectes d'un nacionalisme espanyol exclouent que ha utilitzat tots els instruments de l'Estat per arraconar les altres llengües històriques. Durant la dictadura franquista, el català va ser prohibit i perseguit, com una eina més de repressió cap a la diferència. A dia d'avui, també, hi ha determinats partits espanyols que intenten impedir la plena normalització de les nostres llengües. És la mateixa actitud, contrària a la igualtat, al plurilingüisme i a la diversitat, que ha generat tants conflictes a l'Estat espanyol i a la pròpia Europa i que s'allunya dels valors que representa la Unió. Des de Catalunya, i amb Europa, volem evitar que aquestes actituds exclouents prevalguin enlloc.

Algunes veus han al·legat dificultats econòmiques per reconèixer noves llengües. Nosaltres entenem que la defensa dels drets dels ciutadans no haurien de passar per una discussió econòmica, però en tot cas recordem que la despesa anual de les institucions en traduccions suposa només un 0,2% del pressupost comunitari i que les

noves tecnologies poden reduir de forma notable els costos els propers anys. El Govern de Catalunya estem a disposició de les institucions europees per explorar mecanismes per superar tots els obstacles.

D'altres veus suggereixen que s'ha de posar un límit a l'adopció de noves llengües oficials. És un argument debatible, però cal tenir en compte que el requisit previ per entrar al club de les llengües oficials de la UE és ser oficial en algun estat membre de la Unió. I només hi ha 5 llengües a Europa en aquests moments que encara no siguin oficials a la UE tot i ser-ho en el seu estat membre. El català és una d'elles, és plenament oficial a diversos territoris de l'Estat espanyol i és molt més parlada que un bon nombre de llengües ja oficials a les institucions europees.

Finalment, sabem que hi ha suspicàcies per la creença errònia que aquesta és una petició conjuntural del Govern espanyol, que actualment presideix el Consell, en un moment de complexitat política a Espanya, després d'unes eleccions generals i mentre s'està negociant la investidura per formar un nou govern. Res més lluny de la veritat.

L'impuls del català a les institucions europees és un compromís del Govern de l'Estat adoptat fa més d'un any en l'espai de negociació entre els governs d'Espanya i Catalunya per resoldre el conflicte de sobirania entre les parts. Però la reivindicació de poder parlar la nostra llengua a Europa ve de molt lluny, està basada en la profunda vocació europeista de la societat catalana i està reconeguda en el nostre Estatut d'Autonomia.

El proper 19 de setembre, el Consell d'Afers Generals de la Unió Europea no debat sobre la reelecció de Pedro Sánchez com a president del Govern de l'Estat espanyol. No en té les atribucions ni li correspon. Debat sobre el reconeixement dels drets lingüístics de 10 milions de ciutadans europeus. I aquest ha de ser l'únic prisma que guiï la seva decisió. Està en joc el compromís de la Unió Europea amb la llibertat, la igualtat i el plurilingüisme, i amb el lema que ens agermana, units en la diversitat.

Els catalans no estem reclamant ser una excepció a Europa. Estem reclamant deixar de ser-ho.

Pere Aragonès i Garcia
President de la Generalitat de Catalunya